

Companyes i companys,

En primer lloc gràcies per donar-nos la oportunitat de intervenir en aquest acte en aquesta entranyable ciutat que té una considerable cura de la memòria històrica, i una bona mostra d'això és que té dos monuments dedicats als brigadistes, cosa única, si no vaig errat, a Catalunya.

En nom de l'Associació d'Amics de les Brigades Internacionals i de l'Associació Catalana d'Expressos Polítics us porto una fraternal salutació i una felicitació per aquest acte de record i homenatge que any darrera any veniu realitzant, complint el deure que vam contraure amb aquells voluntaris de la llibertat aquell dia d'octubre de 1938, quan els vam acomiadar en un acte emocionant a Barcelona.

Aquell dia Pasionaria va dir unes paraules històriques que avui i aquí, 75 anys després, donen sentit a aquest acte. Deia Pasionaria:

“Madres, Padres, Cuando los años pasen y las heridas de la guerra se vayan restañando, cuando el recuerdo de los días dolorosos y sangrientos se esfumen en un presente de libertad, de paz y de bienestar, hablad a vuestros hijos; habladles de estos hombres de las Brigadas Internacionales contadles como vinieron a nosotros a decirnos: ¡Aquí estamos! Vuestra causa es nuestra misma causa, es la causa común de toda la humanidad avanzada y progresista.”

Hem seguit el consell de Pasionaria, i aquestes paraules les hem anat repetint i les joves generacions les coneixen, i avui, 75 anys després, encara honorem aquells homes i aquelles dones -no oblidem a les dones de les Brigades, que, segons el Dr. Broggi van constituir un grup fantàstic d'infermeres- que van venir a lluitar per la República.

I els honorem perquè pocs fets de la història del segle XX donen una lliçó tan gran de solidaritat heroica cap unes idees i un poble com la van donar les Brigades Internacionals. Hi ha qui els ha va anomenar romàntics, idealistes, aventurers, i no, no és aquesta la seva real caracterització. N'hi podia haver de romàntics i aventurers, però la gran majoria eren antifeixistes que sabien molt bé a que venien. I venir no era fàcil. La mateixa incorporació a les Brigades ja representava una gran dificultat pels entebancs que els governs posaven i els problemes personals, familiars sobretot, que comportava aquesta decisió pels voluntaris.

Però malgrat aquestes dificultats, de tot el món, com responent a una senyal que alertava davant el perill del ou de la serp que creixia, milers de joves van anar venint, molts d'ells per intricats camins, cap el nostre país per incorporar-se a l'exèrcit republicà, defensar la nostra llibertat i lluitar contra el feixisme.

No va ser un episodi romàntic sinó una acció dura i realista davant d'una situació que, com es veuria tres anys després, abocaria el món a un incendi de destrucció i mort. Els brigadistes sabien molt bé que Espanya era la primera batalla d'una lluita mundial contra la barbàrie nazi-feixista i molts hi van deixar la vida en aquesta primera batalla.

No els caracteritzava idees iguals ni comportaments idèntics, procedien de sectors diferents i fins i tot de pensaments polítics no coincidents, però tenien tots un únic objectiu que donava coherència a la seva acció: quin era l'enemic a combatre. Tots tenien en comú el seu antifeixisme, i aquesta bandera els ha acompanyat tota la vida, i quan van tornar en diverses ocasions en els diferents homenatges que els hem fet, l'han aixecada amb orgull.

Una bandera que avui és un exemple a seguir per tots els que continuem lluitant per un món millor seguint la seva estela. Perquè en la meua opinió, el millor homenatge que es pot fer als brigadistes es aprendre del seu exemple. I en aquest sentit l'actitud dels brigadistes de saber amb claredat quin era l'enemic principal i de unir-se enfront aquest enemic és avui una lliçó que cal retenir: la lliçó de la unitat, la lliçó de saber exactament qui és l'enemic principal. Els brigadistes això ho van saber molt bé.

I el seu exemple ha de ser per nosaltres un punt de referència. Per tots es que creiem que avui cal lluitar contra el poder d'una minoria que segresta la democràcia, que crea les crisi econòmiques amb bombolles especulatives mentre el seu capital està ben estalvi a paradisos fiscals lliure de impostos, que impulsa polítiques d'austeritat extrema mentre rescata als bancs, que liquida amb tota impunitat els avenços socials aconseguits amb moltes lluites al llarg del segle XX, que retalla les condicions de vida i treball fins fer-les retrocedir a nivells del segle XIX. Un poder que reprimeix la protesta, que criminalitza els que lluiten per coses justes, com la brutal campanya contra les PAH (Plataforma d'afectats per la Hipoteca), un poder que és diferent però no menys perillós que el feixisme dels anys trenta. I al qual cal fer front des de la unitat de totes les forces progressistes deixant de banda diferències que només debiliten la lluita contra l'enemic comú. Com ho van fer les Brigades Internacionals.

No és doncs des de la nostàlgia que els hi retem homenatge, és des de la lluita actual que els recordem i ens inspirem. Ells sempre, després de la guerra d'Espanya, van estar al peu del canó i vull recordar, en aquest sentit, que en les grans manifestacions contra la guerra d'Iraq de fa deu anys als EEUU no hi mancava un petit grup de brigadistes encara vius i familiars dels ja desapareguts que amb la senyera de la Brigada Lincoln ben alta marxaven amb la mateixa convicció que els va impulsar a lluitar a Espanya, i amb la

mateixa convicció que si restessin vius, estic segur estarien al costat nostre en la lluita d'avui. Honorem-los fem nostre aquesta seva convicció.

Enguany fa 75 anys del seu comiat, de la desfilada per Barcelona. I l'Associació d'Amics de les Brigades Internacionals, junt amb d'altres associacions com l'Associació Catalana d'Expressos Polítics, estem programant una sèrie d'actes per commemorar el fet i aprofitar l'ocasió per donar a conèixer encara més la gesta d'aquells homes i dones amb els que sempre restarem agermanats, agermanats pel combat comú tal com ho deia Miltol Wolf, el brigadista nord-americà de la Brigada Lincoln: "No em doneu les gràcies per haver vingut a lluitar, us les haig de donar jo per haver-me permès lluitar amb vosaltres".

Us convidem doncs a la commemoració especial del 75è aniversari del seu comiat, una expressió més del nostre continuat homenatge i una mostra més que no els oblidem ni els oblidarem. Felicitats una altre vegada per aquest acte i

Honor a les Brigades Internacionals.

Moltes gràcies.

Mataró, 14 d'abril de 2013

El company Eduard Amouroux ens va llegir un manifest davant el monument a les brigades internacionals